

[From.]

med, og jeg kan tilsige venstres positive medvirken.

Jeg er helt klar over, at problemerne ikke er løst ved, at vi vedtager en ny forsvarsordning. Det vil kræve et stort arbejde at gennemføre den i praksis, og vi bliver også nødt til at regne med, at gennemførelsen vil tage en vis tid, men jeg nærer i den henseende tillid til de militære chefer. Vel har de ikke sagt god for det resultat, vi er nået til, og det kunne man vel heller ikke vente, men jeg ved, at ledelsen af vort forsvar vil gå til opgaven med god vilje og med fuld loyalitet. Jeg håber, at denne indstilling må gøre sig gældende helt ned i rækkerne, sådan at forstå, at man prøver på at udvælge befalingsmændene med omtanke. Opgaven er primært forsvarsbetonet og militær, men jeg håber rigtignok også, at man ikke glemmer det rent menneskelige, evnen til at skabe tillid og forståelse. Jeg håber også, at den håndsrækning, vi nu giver de unge soldater, må give sig udslag i en positiv indstilling fra deres side. Når vi nu giver de unge en gradvis nedsættelse af tjenestetiden, forbedrede lønninger og andre goder, forventer vi også, at de i deres optræden vil forstå at skønne på det. Surhed og modvilje kan gøre det umuligt for selv de bedste befalingsmænd.

En tredje faktor i dette samarbejde er folketinget, og er der grund til at påpege mangler ved de to andre, kan folketinget såvist heller ikke sige hus forbi. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på en meget væsentlig fordel ved det indgåede forlig. Den enighed, der nu er opnået mellem de fem gamle partier, er for mig en garanti for den politiske rygdækning, som er en forudsætning for, at forsvarret kan disponere på lang sigt, og for, at der kan skabes den ro, som er en nødvendighed for et godt resultat i det daglige arbejde.

Jeg tror, man kan sige, at der er vist god vilje fra alle sider, og jeg vil på dette grundlag gerne rette en tak til forsvarsministeren og mine kollegaer i udvalget. Det er vel ikke mindst dette, der har gjort arbejdet interessant. Jeg tror, det vil være i sin orden og i overensstemmelse med forholdene, når jeg i den anledning retter en særlig tak til det radikale venstre. Partiets

indstilling til forsvarret er jo ingen hemmelighed, og jeg synes derfor, at der er udvist en realitetssans, som jeg nærer en vis respekt for. Jeg har forstået, at to verdenskrige og NATO-samarbejdet som sådant også har sat sit præg på det radikale venstre, og at partiet nu har draget den endelige konsekvens: en positiv indstilling til NATO og et dansk forsvar, der skal bruges efter sin mening og hensigt, et dansk forsvar efter moderne og nye principper og, også efter danske forhold, inden for en beløbsramme, der dog er antagelig. Dette takker jeg det radikale venstre for.

Tilbage bliver forholdene omkring hjemmeværnet. Også dette problem vil blive taget op i næste folketingsår, og jeg kan allerede på nuværende tidspunkt tilsige venstres medvirken til en positiv løsning. Hjemmeværnet er en del af vort forsvar, der står vort hjerte meget nær.

Nu om lidt vil vi så vedtage den nye forsvarsordning, og den vil blive vedtaget med et flertal så stort som nogen sinde. Der er for mig noget historisk over dagen, og det er med glæde, at jeg kan tilsige venstres medvirken.

Ole Bjørn Kraft: Siden forslaget om forsvarrets nye ordning har været til anden behandling her i tinget, har offentligheden haft en mulighed for at bedømme forslaget, således som det nu foreligger, og udtale sig om det. Under hensyntagen til de politiske vilkår, hvorunder denne ordning er blevet til, har offentlighedens bedømmelse i hovedsagen været gunstig. Ikke mindst lægger jeg vægt på, at reaktionen fra forsvarrets personel har været positiv; man har påpeget mangler, og man har udtalt ønsker. Man havde naturligvis ønsket en ordning af et større omfang end den, som nu bliver resultatet; men det er tilfredsstillende at se, at man betragter ordningen som et brugbart arbejdsgrundlag, og man håber med dette arbejdsgrundlag som udgangspunkt, at den politiske enighed, der her er tilvejebragt, vil ytre sig som forståelse af og støtte til forsvarrets arbejde og som anerkendelse af og respekt for dem, der vier deres livsgerning til forsvarrets tjeneste. Dette håb deler jeg, og jeg påpeger, at når vi nu gennemfører en forsvarsordning i fuld enighed, må alle de